

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.
Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowaną być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

Dziś: Gaudentego B. M.
Czwartek: Juljana M.
Piątek: Walentego M.
Sobota: Faustyna M.

Wschód słońca o godzinie 7 minut 28.
Zachód " " 5 " 2.
Długość dnia godzin . . . 9 " 34.
Przybyło " " 1 " 56.

Wschód księżycy o godzinie 1 minut 42 r.
Zachód " " 10 " 50 r.
Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 2.
Dziś o godzinie 4-ej rano zimna 4 R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.
Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Niedziela: Juljanny P. M.
Poniedz.: Sylwina Bisk.
Wtorek: Symeona B. M.
Sroda: Papietec. Konrada.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Rudzyna św., jutro Jordana św.
Wystawy: Wystawa rzeźb konkursowych. (Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych na Krak.-Przedm.—od 10-ej rano do 4-ej po poł.)—Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów. (Salon artystyczny Krywulwa w hotelu Europejskim—od 10-ej rano do 5-ej po południu.) — Wystawa obrazów. (Salon artystyczny spółki malarzy i rzeźbiarzy, Nowy-Swiat № 56—od 10-ej rano do 6-ej wieczorem.)
Konkursy: Konkurs tyżwiarski. (Ślizgawka w lokalu Towarzystwa cyklistów—Marszałkowska—3 po południu.)
Zabawy: Bal kelnerów. (Sala „Harmonji”, Długa 40—10 wieczorem.)
Koncerty: Wieczór zwyczajny Towarzystwa muzycznego. (Sala readowe—8 wieczorem.)
Teatry: Wielki: dziś „Asmodea” jutro „Faust” (z udziałem panny Elly Russel, p. Krajewskiej i p. Millera); — Roman i tości: dziś „Livia Quintilla”, „Hypnotyzm” (1-szy raz, z udziałem p. Frenki), „Teatr amatorski”; jutro „Pomyłka”, „Książę pan”; — Mały: dziś „Zona papy”, jutro „Marzylana”. (7½ wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień 15-ty b. m. rs. 1181 kop. 19. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskutecznią się od 9-ej rano do 2-ej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— **Nowosti donoszą,** iż w składzie konsulatów russkich w Hiszpanji, Prusiech, Bawarji i Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej mają zajść niebawem znaczne zmiany. W Hiszpanji konsulat jeneralny przeniesiony będzie z Kadyksu do Barcelony.
— **Dzienniki petersburskie donoszą,** iż rada państwa przyznała na budowę cerkwi w kraju nadbaltyckim kredyt po 75,000 rs. na przeciąg lat 6-ciu.
— **Według informacji dzienników petersburskich** fabrykanci wyrobów tytoniowych postanowili poczynić starania u władzy o obniżenie cla od tytoniu. Jak donosi wzmiankowana gazeta, clo miało być według projektu rządowego podwyższone o 60 kop. na pudzie.
— **Ministerjum oświaty w r. b. przeznaczyło** w swym budżecie 500,000 rs. na otwieranie szkół

technicznych. *Rusk. wied.* dowiadują się, iż ministerjum dóbr państwa zwróciło się do ministerjum oświaty z projektem, aby większa część wzmiankowanego kredytu mogła być użyta na otwieranie szkół technicznych w okręgach przemysłowych.

— **Przewodniczący związku przedstawicieli** fabrykantów cukru wzywa reprezentantów fabryk na zebranie, mające się odbyć pomiędzy 4-ym i 7-ym marca r. b., celem rozpatrzenia nader ważnej kwestji dalszego istnienia związku.

— **Ponieważ wiele osób prywatnych** sprowadza z zagranicy zegarki, dla wiadomości więc ich nadmieniamy, że, według zmienionych przepisów, każdy złoty zegarek powinien trzymać 56-tą, a srebrny 84-tą próbę; inne zaś, nie mające tych prób, po skontrolowaniu przez próbiernię ulegają konfiskacie.

— **Podług statystyki biur policyjnych za r. u.** okazuje się, iż urodziło się: płci męskiej 6257, żeńskiej 6099 razem 12,356 dzieci; najwięcej urodzin przypada na parafję Wszystkich świętych (2049); najmniej na parafję Przemienienia pańskiego (271); zmarło: mężczyzn 5021, kobiet 4779, razem 9,800; związków małżeńskich zawarto 2760; do spowiedzi w czasie wielkanocnym przystąpiło osób 112,796; w tymże roku przeszło na religję rzymsko-katolicką: z reformowanej i kalwińskiej mężczyzn 38, kobiet 39, razem 72; z żydów chrzest święty przyjęło: mężczyzn 19, kobiet 27, razem 46.

— **Kilku lekarzy tutejszych** ułożyło projekt organizacji pomocy lekarskiej w nocy dla przedstawienia go do opinji urzędu lekarskiego m. Warszawy; projekt ten w streszczeniu tak się przedstawia: 1) całe miasto dzieli się na 20 rewirów lekarskich, według granic ściśle oznaczonych, z wskazaniem domów i posesyj każdego rewiru; 2) mieszkający w dalszym rewirze lekarze rozdzielą między sobą deżury nocne, licząc w półroczu zimowym noc od godziny 7-ej wieczorem do 8-ej rano, a w letnim od 9-ej wieczorem do 7-ej rano; 3) lekarz, pełniący deżur kolejny, obowiązany jest w powyższej porze znajdować się w domu i na każde wezwanie do chorego pośpieszyć lub u siebie pomocy udzielić; 4) służba policyjna, znajdującą się na posterunkach ulicznych, winna być po-

wiadomiona o nazwisku i adresie lekarza domowego, a to dla informowania osób, które w nocy szukają pomocy lekarskiej; 5) od nocnych deżurów mogą być uwolnieni tylko ci lekarze, którzy ukończyli 60 lat wieku, lub chorzy, stwierdzający swą niemożność przerywania nocnego spoczynku świadectwem trzech kolegów; 6) zastępstwa na deżurach nocnych jednego lekarza przez drugiego są dopuszczalne za poprzedniemi jednak zawiadomieniem urzędu lekarskiego, który kontrolę deżurów prowadzi.

— **Podług raportów nauczycieli szkół** rzemieślniczo-niedzielnicy obecnie w zakładach tych wakuje 211 miejsc dla terminatorów, a mianowicie: w 3-ej jednoklasowej na ulicy Żelaznej 14, w 6-ej jednoklasowej na Pradze 8, w 9-ej jednoklasowej na Nowolipiu 8, w 10-ej jednoklasowej na Hożej 8, w szkole utrzymywanej przez rzeźników na Lesznie 20, w 2-ej dwuklasowej na Hożej w I-ej klasie 12 i w II-ej 7, w 3-ej dwuklasowej na Piwowej w I-ej kl. 5 i II-ej 7 miejsc, w 7-ej dwuklasowej na Solcu, w I-ej kl. 8 i II-ej 20, w I-ej trzyklasowej na Nowolipkach w I-ej kl. 12, w II-ej 12 i III-ej 20 miejsc, w 3-ej trzyklasowej na Złotej w II-ej kl. 15 i w III-ej 35 miejsc. Zarząd miejski, uwiadamiając o tem starszych zgromadzeń rzemieślniczych, wezwał ich, ażeby o wakansach wspomnianych zakomunikowali majstrom cechowym.

— **W dalszym ciągu na tombolę artystyczną** następujące osoby fanty nadesłały: panie Hortensja Lewentalowa, Gabriela Luceńska, Jadwiga Luceńska, Zofja Tatarkiewiczowa, Antonina Wysocka i Antonina Szymkiewicz, Anastazja Hadziewiczowa, Gabriela Bertoldowa, Helena Rządca, Józefa Huss, Jadwiga Zawadzka, Magdalena Michńska i Marja Wolowska, oraz pp.: Karol Rosen, Salomon Lewental, Książę Drucki-Lubecki, Stanisław Rotwand, Ksawery Luceński, Ludwik Khune, Robert Herse, Edward Loretz, T. Kwaśniewski, Paulin Dąbrowski, Aleksander Gromski, Janusz hr. Roztworowski, Aleksander Kozłowski, Karol Brajbisz, Józef Szober, Adam Münchhejmer, Franciszek Pajker, Karol Hallicki, Wilhelm Rau, Julian Berg, Stanisław br. Lesser, Aleksander Dramiński, Wincenty Rapacki, Karol Lesisz i firma „Chrystjan Tour”.

53)

ONA.

POWIEŚĆ

przez **MARJĘ RODZIEWICZ.**

(Dalszy ciąg)

Całą noc czatowały nad przereblem, aby ryb dronnych woreczek dołączyć do zwierzyny. O świcie Kostusia ruszyła do dworu. Sewer jeszcze spał, a nim się zbudzi i obejrzy—ona wróci.
Jak wtedy w ów wieczór wigiljny, stanęła w sieni kredensowej i tym swoim uśmiechem, co za serce brał, przywitała starego lokaja, który ich wtedy ugościł. Nie poznał jej.
— A czego? Co to za zwierzę?
— Od orla odebraliśmy wczoraj.
— A wy co za jedni?
— My z Temry. Owe biedaki, co pan przygarzał.
— A prawda! Nie poznałem. Zaraz papa proszę.
Staruszek wyszedł, po chwili i pani się pokazała. Kostusia nealowała ich ręce.
— Mało was widać! Cóż? Jakże wam się wieszcie?—zapytała jej dobroliwie.
— Boga za państwem prosimy!—odparła, a oczy jej, do dna przejrzyste, stanęły we łzach.
— Macie co jeść? Zagospodarowaliście się?
— Dobrze nam, pani!

— A szkody niema? Spokojnie?
— Nikt jednej gałęzi nie ruszył, proszę pana! Pilnujemy w dzień i w nocy.
— A czemuż strażnik sam się nigdy nie pokaże?
— Słabował długo. A zresztą on taki dziki i milczący. Wczoraj tego zajęcia od orla odebraliśmy i przynoszę panu. Jest i ryby trochę, tom zabrała.
— Dobrze, moja droga! Nie myśliwy on, widzę!
— Nie było rozkazu ze dworu, a'e skoro trzeba, to będzie zwierzyna.
— Teraz na wiosnę nie pora, ale latem trzeba, żeby się wprawił. Syn nasz lubi Temrę i często tam przebywa. Starajcie się mu dogodzić.
— Proszę pana, ile sił się staramy, za łaskę wierne odslużyć.
— To dobrze. Odnieście zajęcia i ryby do kuchni.
— A nie odchodź, nie zobaczywszy się ze mną!—dodała staruszka.—Wstąp do garderoby.
Kostusia spełniła rozkaz. Garderobiane, ujrwszy ją, poczęły między sobą szeptać i chichotać, nie odezwały się do niej. Stała u proga zbiedzona, blada, chuda, w łachmanach. Bolały ją te szepty i spojżenia. Usta się jej kurczyły, a oczy rozwierały się wielkie, mgłą zasnutę, jak u zwierząt bezbronnych, nad którymi się psotniki znęcają.
Staruszka znalazła ją i zawołała ze sobą do swego gabinetu. Drzwi zamknęła na klucz.
— Usiądź, moja droga — rzekła łagodnie, wskazując jej krzesło.
— Dziękuję pani, postoję — odparła, bojąc się ruszyć od proga, tak okropnie jej odzież nędzna raziła przy tych sprzętach i czystości.
— Mizernie wyglądasz! chorowałaś?—badala staruszka.

— Nie, proszę pani. Zdrowam!
— Cóż ci jest zatem! Przecie jest dach, spokój i chleba kawałek, a no i nie pracujesz ciężko. Brak ci czego?
— Niczego, proszę pani...— szepnęła zdławionym głosem.
— Mylisz się! Brak ci czystego sumienia — surowo rzekła staruszka. — Powiedz, czy ty nie myślisz, że grzeszysz, tak żyjąc, że czynisz sobie zgubę duszną, a ludziom zły przykład dajesz! Moja droga, czas się opamiętać!
Kostusia milczała, bardzo blada.
— Wyznajże mi otwarcie, jak do tego przyszło. Kochałaś, uwiódlę cię ten człowiek?
Kostusia podniosła głowę.
— Nie uwiódlę on mnie, proszę pani. Niedola nam taką drogę usłała! Kochanie on moje i wszystko na tym świecie, i życie bym mu dała... ale nie grzech. Zebyśmy grzeszni byli, nie wytrzymałybyśmy takiej nędzy, jak ta za nami, Bóg nie doprowadziłby nas tutaj, ale stracił po drodze!
— Cóż więc jest między wami, co was zmusza tak żyć? Wydajesz mi się szczerą, a zrozumieć cię nie mogę.
— Jest między nami nieszczęście, bieda, przygnębienie. Jeśli Bóg kiedy na nas spojrzy i zechce, to nas wyratuje, podźwignie, a teraz, jako jest... być musi!
— Nie kocha on ciebie, przyznaj się?
Po ustach dziewczyny słaby przewinał się uśmiech.
— Nie kocha — potwierdziła zeicha.
Staruszkę to uspokoiło, wyjaśniło kwestję.
(Dalszy ciąg nastąpi.)

